

[Úvodní Stránka](#) > ... > [Vyhledat Právníka](#) > [Druhy Právnických Profesí](#) > Luxembourg

Druhy právnických profesí

Obsah zajišťuje

Lucembursko

Lucembursko

V tomto oddíle najdete přehled jednotlivých právnických povolání.

Právníká povolání – úvod

Tento oddíl obsahuje informace o povoláních v oblasti soudnictví (popis, podmínky přístupu k povolání apod.).

Přehled systému soudní moci

V Lucembursku jsou soudy rozděleny do dvou kategorií na obecné soudy a správní soudy. Výběr kategorie soudu, který bude věc projednávat, vychází z povahy sporu.

Obecné soudy (*l'ordre judiciaire*) sestávají ze tří smírčích soudců (*Justices de Paix*), dvou obvodních soudů (*Tribunaux d'arrondissement*), odvolacího soudu (*Cour d'Appel*) a kasačního soudu (*Cour de Cassation*). Tyto soudy jsou zejména příslušné pro rozhodování sporů ve věcech občanskoprávních, obchodních, trestních a pracovních. Do této kategorie patří soudci (*magistrats du siège*) i státní zástupci (*magistrature debout*).

Správní soudnictví zahrnuje jeden správní soud prvního stupně (*Tribunal administratif*) a jeden správní soudní dvůr (*Cour administrative*). Tyto soudy řeší spory ve správních a daňových věcech (*impôts directs*).

Ústavní soud (*Cour constitutionnelle*) se skládá ze soudců obecných soudů a správních soudů. Zajišťuje soulad zákonů s ústavou, která je nejvyšší právní normou v zemi.

Soudci

Existují dva způsoby, jak se stát soudcem:

Přijímání na základě výběrového řízení

Budoucí soudci, tj. soudní čekatelé (*attachés de justice*), jsou přijímáni na základě výběrového řízení. Pro zařazení do výběrového řízení je nutné splňovat tyto podmínky:

1. mít lucemburskou státní příslušnost;
2. požívat občanských a politických práv a předložit požadované záruky bezúhonnosti;
3. být držitelem lucemburského diplomu o ukončení vysokoškolského studia v oboru práva odpovídajícího uznávanému magisterskému titulu nebo zahraničního diplomu o ukončení vysokoškolského studia v oboru práva odpovídajícího uznávanému magisterskému titulu a uznaného ministrem odpovědným za vysokoškolské vzdělávání podle novelizovaného zákona ze dne 18. června 1969 o vysokém školství a uznávání vysokoškolských zahraničních dokladů a titulů;
4. mít odpovídající znalosti lucemburštiny, francouzštiny a němčiny;
5. absolvovat soudní nebo notářskou praxi v délce nejméně dvanácti měsíců;
6. splňovat požadované podmínky fyzické a duševní způsobilosti, které se prověřují v rámci lékařského a psychologického vyšetření.

Výběrové řízení pro přijímání soudců pořádá komise pro přijímání a odbornou přípravu soudních čekatelů složená

výhradně ze soudců (dále jen „komise“). Toto výběrové řízení sestává ze tří písemných zkoušek, které se týkají občanského práva hmotného i procesního, trestního práva hmotného i procesního, jakož i správního práva a správněprávních sporů. Tyto zkoušky spočívají především ve vypracování návrhu rozhodnutí nebo rozsudku. Úspěšní uchazeči musí ve výběrovém řízení získat nejméně tři pětiny bodů z celkového počtu bodů ve všech třech zkouškách a nejméně polovinu maximálního počtu bodů v každé zkoušce. Pořadí uchazečů sestaví komise podle jejich konečného hodnocení. Uchazeči jsou přijímáni na základě pořadí.

Přijímání na základě dokumentace

Jedná se o alternativní způsob přijímání pracovníků, který se uplatňuje pouze v případě, že v rámci výběrového řízení není dosažen počet soudních čekatelů stanovený každoročně ministrem spravedlnosti.

Pro podání žádosti musí uchazeč:

1. splňovat některé podmínky účasti ve výběrovém řízení, konkrétně výše uvedené body 1 až 4 a 6;
2. být držitelem osvědčení o ukončení právní praxe;
3. vykonávat povolání advokáta po dobu celkem nejméně pěti let.

Komise pozve uchazeče k osobnímu pohovoru. Osobního pohovoru se účastní odborník v oblasti psychologie, který vydá v případě každého uchazeče odůvodněné stanovisko. Kritériem pro výběr uchazečů jsou výsledky závěrečných zkoušek v rámci doplňkových kurzů v oboru lucemburského práva a zkoušky při ukončení právní praxe, odborná praxe, případné doplňkové kvalifikace, jakož i případná publikační činnost. Výběr uchazečů provádí komise.

Ústava zaručuje nezávislost rozhodujících soudců na politické moci. Soudci jsou neodvolatelní. Soudci mohou být zbaveni své funkce nebo jim její výkon může být pozastaven pouze soudním rozhodnutím. Do jiného úřadu mohou být převedeni pouze tehdy, pokud dostali nové jmenování a vyjádřili s ním svůj souhlas. V případě zdravotní nezpůsobilosti nebo jednání neslučitelného s funkcí soudce však mohou být suspendováni, odvoláni nebo převedeni do jiného úřadu za podmínek stanovených zákonem.

Úřad soudce není slučitelný s funkcí člena vlády, poslance, starosty, člena městské nebo obecní rady, s jakýmkoli placeným zaměstnáním ve veřejném nebo soukromém sektoru, s povoláním notáře, soudního exekutora, vojáka z povolání nebo duchovního ani s povoláním advokáta. Soudci jsou nestranní a podléhají služebnímu tajemství. Jejich plat je stanoven ze zákona.

Více informací najdete na [stránce o povolání soudce](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Advokáti

Povolání advokáta (*avocat*) upravuje novelizovaný zákon ze dne 10. srpna 1991 o povolání advokáta.

Povolání advokáta je svobodné povolání a samostatně výdělečná činnost. Povolání advokáta lze vykonávat samostatně. Advokáti se rovněž mohou sdružit v advokátní kancelář s právní subjektivitou. Pouze advokáti jsou oprávněni poskytovat pomoc účastníkům sporu a zastupovat je, podávat za ně žaloby a vystupovat za ně před kterýmkoli soudem, přebírat jejich doklady a listiny, které budou předkládat soudu, vystavovat a podepisovat listiny nezbytné pro řádný průběh řízení a připravovat případy pro vydání soudního rozhodnutí.

Pouze advokáti mohou poskytovat právní poradenství pravidelně a za odměnu nebo vyhotovovat soukromoprávní listiny pro další osoby. Advokáti také zastupují své klienty nebo jsou jim nápomocni před mezinárodními soudy, jako je Soudní dvůr Evropské unie nebo Evropský soud pro lidská práva. Advokáti jsou povinni zachovávat mlčenlivost, přičemž tato povinnost je kogentní povahy a její porušení je trestně postihováno.

Pro výkon povolání advokáta v Lucembursku je nutný zápis na seznam některé z advokátních komor ustavených v Lucemburském velkovévodství. To platí i pro evropského advokáta, který si přeje vykonávat své povolání v Lucembursku pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

Rejstřík advokátní komory (*ordre des avocats*) zahrnuje šest [seznamů](#):

1. advokáti soudního dvora (*avocats à la Cour*)

2. advokáti

3. emeritní advokáti (*avocats honoraires*)

4. advokáti Evropské unie vykonávající praxi na základě titulu z domovského státu

5. advokátní kanceláře s postavením advokáta soudního dvora

6. jiné advokátní kanceláře.

K tomu, aby mohl být advokát zapsán na seznam advokátní komory v Lucembursku, musí splňovat následující podmínky:

- předložit nezbytnou záruku bezúhonnosti,
- doložit splnění podmínek pro uznání právní praxe nebo úspěšné složení zkoušky způsobilosti pro advokáty z jiného členského státu Evropské unie podle novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991, jenž pro povolání advokáta stanoví všeobecnou soustavu uznávání vysokoškolských diplomů, které odpovídají odbornému vzdělání v rozsahu alespoň tří let; nebo doložit splnění podmínek pro zápis na seznam advokátů vykonávajících své povolání v Lucemburském velkovévodství pod původním profesním označením udělovaným v domovském státě podle novelizovaného zákona ze dne 13. listopadu 2002, kterým se do lucemburského právního řádu provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace; prokázat dobrou znalost jazyka, ve kterém jsou psány právní předpisy, jakož i jazyků používaných správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu,
- být lucemburským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem některého členského státu Evropské unie,
- mít dobrou znalost jazyka právních předpisů a jazyků používaných správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu, aniž je tím dotčen čl. 31-1 novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991. Požadovaná úroveň jazykových znalostí v případě lucemburštiny a němčiny je B2 Společného evropského referenčního rámce u porozumění mluvenému projevu a B1 u ústního projevu a pouze v případě němčiny B2 u porozumění psanému textu. V případě francouzštiny se vyžaduje úroveň B2 téhož rámce u porozumění, jakož i psaného a ústního projevu.
Aniž je dotčen předchozí odstavec, musí evropští advokáti uvedení v článku 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace, při svém přijetí na seznam 1 advokátní komory prokázat pouze dobrou znalost jazyka právních předpisů ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu za předpokladu, že se omezí na ty odborné činnosti, které nevyžadují zvládnutí dalších jazyků ve smyslu uvedeného zákona. Požadovaná úroveň jazykových znalostí je stanovena v předchozím odstavci.

Další objasnění týkající se jazykových požadavků:

Advokáti zapsaní samostatně musejí prokázat dobrou znalost jazyka právních předpisů ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu, jakož i veškerých dalších jazyků požadovaných k vykonávání jejich odborných činností, aniž je dotčeno výše uvedené.

Advokáti zapsaní na seznamu 2 musejí kromě toho mít dobrou znalost jazyků používaných správními a soudními orgány Lucemburského velkovévodství, které jsou nezbytné pro plnění povinností vyplývajících z jejich právní praxe.

Advokát, který převezme případ, musí mít nezbytnou odbornou a jazykovou způsobilost, jinak může být podroben disciplinárním opatřením.

Rada advokátské komory (*Conseil de l'ordre*) po přijetí stanoviska ministra spravedlnosti může na základě důkazu o vzájemnosti ze strany státu, který není členským státem Evropské unie, jehož státní příslušnost má uchazeč, udělit výjimku z podmínky státní příslušnosti. Stejně tak tomu je v případě uchazečů, kteří mají postavení politického uprchlíka a kteří mají v Lucemburském velkovévodství právo na azyl.

Pouze advokáti zapsaní na seznamu 1 jsou oprávněni používat označení advokát soudního dvora (*avocat de la*

Cour). Za účelem zápisu na seznam 1 musí:

- buď jako advokáti zapsaní na seznam advokátů 2 vykonat dvouletou právní praxi a úspěšně složit závěrečnou zkoušku,
- nebo úspěšně složit zkoušku způsobilosti pro advokáty z jiného členského státu Evropské unie podle novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991, který pro povolání advokáta stanoví všeobecnou soustavu uznávání vysokoškolských diplomů, které jsou vydávány pro odborné vzdělávání v rozsahu alespoň tří let,
- nebo jako evropští advokáti oprávnění k výkonu povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě doložit, že své povolání v Lucembursku skutečně a pravidelně vykonávali po dobu při nejmenším tří let a podle lucemburského práva, včetně práva Evropské unie, nebo se na ně musí vztahovat ustanovení čl. 9 odst. 2 novelizovaného zákona ze dne 13. listopadu 2002, kterým se v lucemburském právním řádu provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.

Pouze advokáti soudního dvora jsou oprávněni vykonávat činnost, pro kterou zákony a předpisy vyžadují právní zastoupení, tedy zastupovat účastníky před Ústavním soudem, správními soudy, Nejvyšším soudem a před obvodními soudy rozhodujícími v občanskoprávních věcech, podávat za ně žaloby, přebírat od účastníků doklady a listiny, které budou předkládat soudu, zajišťovat řádné podepsání listin a připravovat případ pro soudní řízení.

Advokáti, kteří jsou zapsáni na seznamu advokátů 2, jakož i evropští advokáti oprávnění vykonávat své povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě zapsaní na seznamu advokátů 4 mohou takovouto činnost vykonávat pouze tehdy, pokud je jim nápomocen advokát soudního dvora, který je zapsán na seznamu advokátů 1. Jelikož neexistují žádná omezení týkající se zastoupení stran řízení před soudy, u nichž se nestanoví závazné požadavky na právní zastoupení, mohou advokáti ze seznamů 2 nebo 4 zastupovat strany řízení před těmito soudy bez pomoci advokáta soudního dvora.

Přístup ke vzdělání advokáta upravuje velkovévodské nařízení ze dne 10. června 2009, které stanoví organizační pravidla pro právní praxi a upravuje přístup k povolání notáře; předepsána je praxe v oboru, která se skládá z doplňkového studia lucemburského práva, po němž následuje odborná praxe.

Po získání osvědčení o doplňkovém vzdělání v lucemburském právu mohou být čekatelé zapsáni na seznam 2 jedné z advokátních komor v Lucembursku.

Cílem právní praxe je naučit se výkonu povolání advokáta. Vysokoškolské studium umožňuje čekateli získat podrobné znalosti práva a doplňkové studium lucemburského práva (CCDL) doplňuje tyto znalosti o specifické rysy lucemburského práva. Během právní praxe se klade důraz především na naučení se výkonu povolání advokáta, a to jak praxí pod záštitou vedoucího, tak navštěvováním kurzů navržených zvláště pro naučení se výkonu povolání.

Odborná praxe trvá při nejmenším dva roky a završuje ji závěrečná zkouška. Po úspěšném složení této zkoušky se žadatel stane advokátem soudního dvora a je zapsán na seznam 1.

Na základě předložení odůvodněné a podložené žádosti může čekateli řídicí výbor vydat oprávnění vykonat právní praxi v délce nejméně tří a nejvýše šesti měsíců v advokátní kanceláři působící v jiném členském státě Evropské unie. Tato náležitě schválená praxe je započítána do celkové doby přípravné právní praxe.

Advokáti jsou členy advokátní komory (*ordre des avocats*), která je seskupením nezávislým na veřejných orgánech a justici. Existuje Advokátní komora v Lucemburku a Advokátní komora v Diekirchu. Obě komory mají právní subjektivitu. Advokátní komora se skládá z následujících orgánů: sněmu, rady komory, předsedy komory, jakož i kárné a správní rady působící pro všechny příslušníky tohoto povolání.

Více informací najdete na [stránce o povolání advokáta](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Notáři

Podle článku 13 novelizovaného zákona ze dne 9. prosince 1976 o organizaci povolání notáře (*notaire*) je počet notářů určen velkovévodským nařízením. V současné době působí v celé zemi 36 notářů.

Notáři jsou veřejné osoby, které jsou oprávněny vyhotovovat všechny listiny nebo smlouvy, kterým účastníci musejí nebo chtějí propůjčit účinky, které jsou spojeny s akty veřejné správy, účelem osvědčení dne jejich vystavení či uzavření, za účelem jejich úschovy nebo vyhotovení jejich stejnopisů a opisů.

Notáři nesmějí sami o sobě, ale ani prostřednictvím dalších osob, ať už přímo či nepřímo: vykonávat obchodní činnost; být jednateli, komanditisty, výkonnými řediteli nebo likvidátory obchodní společnosti nebo průmyslového či obchodního podniku; působit ve správních nebo dozorčích radách společností, podniků nebo agentur, jejichž předmětem činnosti je nákup, prodej, parcelování půdy nebo výstavba budov, nebo v nich mít jakékoli zájmy; mít s těmito společnostmi, podniky nebo agenturami úzké vztahy, které by mohly bránit účastníkům ve svobodné volbě notáře; běžně provádět bankovní, diskontní nebo makléřské transakce nebo spekulace na burze, s výjimkou diskontních transakcí prováděných v souvislosti s výkonem jejich povinností; přebírat do úschovy finanční prostředky, s výjimkou prostředků obdrženyých v rámci výkonu svých povinností nebo při vyřizování pozůstalosti; vykonávat své služby ve věcech, na nichž mají osobní zájem; používat zástupné osoby pro úkony, které nemohou provést sami; mít pro jakékoli účely ve svých službách obchodní zprostředkovatele nebo realitní makléře.

Notářské listiny jsou veřejnými listinami podle ustanovení občanského zákoníku; jsou vykonatelné za předpokladu, že obsahují doložku vykonatelnosti. Pro vyhotovení listin jsou notáři povinni použít francouzského nebo německého jazyka podle požadavku klienta.

Notáři vykonávají své funkce na celém území státu. Výkonem svých povinností se podílejí na výkonu veřejné moci.

Notářská komora (*Chambre des Notaires*) se skládá ze sedmi členů, které z řad všech notářů v zemi zvolil sněm notářů.

Kromě pravomocí svěřených Notářské komoře na základě zákonů a předpisů má komora zejména následující povinnosti:

- zachovávat kázeň mezi notáři a vykonávat kázeňské pravomoci prostřednictvím kárné rady, předcházet sporům mezi notáři nebo je urovnávat, a pokud urovnání sporu nelze dosáhnout, sdělit své stanovisko ohledně sporu,
- urovnávat spory mezi notáři a třetími osobami,
- vydávat stanovisko v případě problémů s odměnou, výplatou, mzdou, honorářem, náklady a výlohami, které nesou notáři, jakož i ke všem sporům, které byly v této věci předloženy občanskoprávním soudům,
- zakládat zápisy z jednání, kontrolovat účetnictví notářů,
- zastupovat notáře Lucemburska při hájení práv a zájmů příslušníků tohoto povolání.

Kárná rada se skládá z předsedy obvodního soudu v Lucemburku nebo soudce, který jej ve funkci předsedy zastupuje, a ze čtyř členů Notářské komory, kteří jsou jmenováni v závislosti na počtu odpracovaných let.

Kárná rada vykonává kázeňskou pravomoc nad všemi notáři v těchto otázkách: porušení právních a správních předpisů týkajících se výkonu povolání; pochybení a nedbalost při výkonu povolání; činy v rozporu s profesní důstojností, se ctí a bezúhonností; to vše aniž by tím byla dotčena možnost řízení před soudem, zahájeného v důsledku takového jednání. Rozhodnutí kárné rady může opravným prostředkem napadnout jak notář, který byl pokárán, tak nejvyšší státní zástupce. Opravný prostředek je předán občanskoprávnímu senátu Nejvyššího soudu, který rozhoduje s konečnou platností

Úřad notáře může zastávat ten, kdo:

- je lucemburským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem některého členského státu Evropské unie,
- požívá všech občanských a politických práv,
- dovršil věk 25 let a získal podle lucemburských právních předpisů diplom notáře čekatele (současná úprava) nebo [osvědčení o ukončení praxe](#) požadované pro přístup k povolání notáře (dřívější úprava),
- má dobrou znalost jazyka právních předpisů a jazyků používaných správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu.

Více informací naleznete na stránce [o povolání notáře](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Další právní povolání

Soudní exekutoři

Soudní exekutor (*huissiers de justice*) je veřejný činitel, který má jako jediný oprávnění:

- doručovat listiny, obsílky a rozsudky a zajišťovat doručování podle zákonů a předpisů za předpokladu, že způsob doručení nebyl zákonem upraven,
- provádět výkon soudních rozhodnutí, jakož i listin, které jsou přímo vykonatelné.

Soudní exekutor může provádět:

- vymáhání všech druhů pohledávek mimosoudní nebo soudní cestou. Tato pravomoc zahrnuje právo podepisovat jménem navrhovatelů návrhy na vydání platebního rozkazu nebo příkazu k obstavení pravidelně poskytovaných dávek,
- ocenění a veřejný prodej nábytku, vybavení domácnosti a zabavených předmětů v souladu s příslušnými zákony a předpisy.

Může být ustanoven soudem, aby vypracoval:

- zprávy o zjištění faktických skutečností, neobsahující stanovisko o následcích, které z nich mohou *de facto* nebo *de iure* vyplynout,
- zprávy téhož druhu na žádost soukromých osob, přičemž v obou případech jsou tyto zprávy právoplatné, dokud není prokázán opak.

Sazebník služeb soudních exekutorů stanoví velkovévodské nařízení.

Komora soudních exekutorů (*Chambre des huissiers de justice*) zastupuje toto povolání na celostátní úrovni. Spravuje ji tříčlenná rada: předseda, tajemník a pokladník. Předseda komoru zastupuje v soudních i mimosoudních záležitostech.

Více informací najdete na [stránce o povolání soudního exekutora](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Soudní tajemníci

Vedoucí soudní tajemník (*greffier en chef*) vykonává funkci vedoucího soudní kanceláře a soudních zaměstnanců. Správní úkoly vedoucího soudního tajemníka zahrnují zejména vydávání kopií advokátům a soukromým osobám (např. potvrzení o rozvodu pro přepis v zahraničí), vydávání kopií procesních písemností, příjem vlastnoručně psaných závětí nebo prohlášení o dědickém odkazu, přísahy soudních tajemníků, příprava valných shromáždění, statistiky, jakož i dozor nad archivy. Soudní tajemník také přijímá podání námitek na podjatost soudce.

Úkolem soudního tajemníka je pomáhat soudci při všech příslušných jednáních a záznamech, tedy při slyšeních, účasti stran, vyšetřování, návštěvách na místě, pitvách, inventarizaci úpadku, vypracování rozsudků a výslechu osob v opatrovnictví. Soudce nemůže jednat bez svého soudního tajemníka.

Úkoly soudního tajemníka jsou stanoveny v článku 78 a násl. novelizovaného zákona ze dne 7. března 1980 o organizaci soudů.

Přístup k povolání upravuje novelizovaný zákon ze dne 16. dubna 1979, kterým se stanoví [obecný služební řád státních úředníků](#).

Související internetové odkazy

[Ministerstvo spravedlnosti](#)

■ Poslední aktualizace: 20/04/2023

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské

komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.